

Arrest

nr. 55 829 van 10 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 17 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DER HASSELT, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Cerrcë (gemeente Istog) en bent u in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. In 1993 verliet u samen met uw zus G.(...) E.(...) Kosovo ten gevolge van de crisis die daar heerste met de Serviërs en de Albanezen. U trok naar Eppingen (Duitsland) en ging er bij uw broer G. S. wonen. In 2002 diende u Duitsland te verlaten en kwam u naar België, waar u op 6 augustus 2002 samen met uw toenmalige echtgenote, S.(...) G.(...) (O.V. 5.251.416), asiel aanvraagde. U verbleef tussen de zes en negen maanden in België. Aangezien u ten overstaan van de Belgische autoriteiten uw eerdere verblijf in Duitsland had verzwegen en daarentegen verklaard had tot 1999 in Kosovo te hebben gewoond en vervolgens tot 2002 als vluchteling in Montenegro te hebben verbleven, nam het Commissariaat-generaal op 30 september

2002 in het kader van uw eerste asielaanvraag een weigeringsbeslissing. Vermits u ondertussen van de Duitse autoriteiten de toestemming had gekregen om opnieuw een interview af te leggen keerde u terug naar Duitsland. In Eppingen schreef u zich in en verkreeg u een woning. Op 13 mei 2005 werd u vanuit Karlsruhe (Duitsland) gerepatrieerd naar Prishtinë (Kosovo). U werd echter onmiddellijk via Macedonië teruggestuurd naar Düsseldorf (Duitsland). U vermoedt dat u onmiddellijk werd teruggestuurd aangezien in 1999 drie leden van het UCK (Kosovaars Bevrijdingsleger) uw broer S. en vier burens van u ontvoerd en vermoedelijk vermoord hebben. Eenmaal terug in Duitsland vestigde u zich opnieuw in Eppingen. Op 13 augustus 2007 werd u in Duitsland naar de gevangenis gestuurd daar u werd veroordeeld voor schijnvervalsing en (onterecht) voor de bedreiging van een collega met een mes. U verbleef achttien tot negentien maanden in de gevangenis. Tijdens uw verblijf in de gevangenis maakte uw echtgenote een einde aan jullie relatie. Op 28 april 2009 werd u wederom gerepatrieerd naar Kosovo. Eenmaal aangekomen in uw geboortedorp Cerrcë in Kosovo merkte u dat u daar nergens kon verblijven. Het voormalige huis van uw vader was volledig verwoest en op de plaats waar vroeger de twee huizen van uw broers stonden is nu een kerkhof aangelegd. De eerste drie dagen dat u in Kosovo was verbleef u in het vervallen huis van uw vader. De vierde dag na uw gedwongen terugkeer naar Kosovo kwamen uw vader, uw broer B.(...) en uw jongste broer L.(...) naar Kosovo om met de raad van het dorp te spreken over uw vestigingsproblemen. Uiteindelijk kwam er geen oplossing uit de bus. U ging tevens naar de gemeentediensten van Istog om uw probleem aan te kaarten, maar zij waren niet geïnteresseerd in uw problemen, ondanks dat ze ervan op de hoogte waren. Na een drietal weken in Kosovo te hebben verbleven werd u in de hoofdstraat van het dorp Cerrcë geslagen door Albanese burens, familie van de personen die schuldig zijn aan de verdwijning van uw broer. Aangezien het donker was, kon u niet zien met hoeveel uw belagers waren. Ze kwamen naar u toe en zeiden 'we zullen u afmaken net als uw broer'. U werd neergestoken met een mes aan het hoofd en bloedde. Wanneer een buur zei dat u de zoon van S.(...) was lieten ze u uiteindelijk gaan. U ging onmiddellijk naar het ziekenhuis van Istog voor verzorging. De dokters vroegen u wat er was gebeurd, hoe u zo gewond was geraakt, maar u durfde de waarheid niet te vertellen. De dokters weigerden u te verzorgen en belden de politie. De politie kwam ter plaatse en ondervroeg u. Omdat u wist dat iemand van de familie die verantwoordelijk is voor de verdwijning van uw broer S.(...) bij de politie van Istog werkte, en uit schrik dat er u erge dingen zouden overkomen indien u de waarheid zou vertellen aan de politie, besloot u te vertellen dat u zichzelf had verwond doordat u had gedronken. Na het politiegehoor werd u door de dokters verzorgd en verliet u het ziekenhuis van Istog. U keerde niet meer terug naar Cerrcë en trok naar Pejë. U verbleef een tweetal maanden afwisselend in Pejë en in Klinë. In Pejë ging u naar een humanitaire organisatie om informatie te verkrijgen over uw broer S.(...), maar u werd er niet geholpen. Noch in Pejë noch in Klinë kende u problemen, maar het leven was er moeilijk daar u er niemand kende. Na een viertal maanden in Kosovo trok u naar Nis in Servië. Toen u in Nis was, belde u uw familie om te zeggen dat u daar weg moest, dat u daar niets kon doen. Na een drie- à viertal weken in Nis ging u vervolgens naar Subotica (Servië). Daar verbleef u zo een zeven dagen tegen betaling bij een Roma-familie. U probeerde op uw eentje de grens naar Hongarije over te steken, maar dat lukte niet. Uiteindelijk lukte het u met behulp van een Zweedse smokkelaar de grens over te steken en naar België te komen. In de negende of tiende maand van 2009 diende u in België een tweede asielaanvraag in (uit uw administratief dossier blijkt dat dit op 23 november 2009 was). Op 31 maart 2010 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken besloten dat u geacht werd afstand te hebben gedaan van uw asielaanvraag daar u geen gevolg had gegeven aan een oproeping om u op 25 februari 2010 te melden. U was immers in de tussentijd teruggekeerd naar Duitsland omdat het in België zeer koud was en u geen verblijfplaats werd aangeboden. In Duitsland haalde u uw twee zonen op bij uw broer S.(...) en vertrok dan naar Kreuzlingen in Zwitserland, alwaar u op 8 februari 2010 eveneens asiel aanvraagde. Aangezien u reeds een asielaanvraag had ingediend in België werd u door de Zwitserse autoriteiten teruggestuurd naar België, waar u op 22 april 2010 andermaal asiel aanvraagde. U wenst niet naar Kosovo terug te keren omdat het er niet veilig is. U vreest er voor uw leven en heeft schrik van de Albanezen door wat er met uw broer S. gebeurde. Ook heeft u in Kosovo geen woning en geen familie meer. Tevens kampt u momenteel met psychische problemen en bent u niet tevreden over de medische hulp die u verkrijgt in het opvangcentrum waar u verblijft.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 4 juni 2009; uw Kosovaars paspoort, uitgereikt op 6 juli 2009 te Prishtinë; uw voormalig Joegoslavisch paspoort, uitgereikt op 28 februari 1992 te Pejë; uw repatriëringsakte, uitgereikt op 28 april 2009 door het Duitse 'Regierungspräsidium Stuttgart', waaruit blijkt dat u gerepatrieerd bent vanuit Söllingen (Duitsland) naar Prishtinë (Kosovo); uw huwelijksakte, uitgereikt op 24 juli 2003 te Ibbenbüren (Duitsland), waaruit uw wettelijk huwelijk blijkt met S. B.; de geboorteaktes van uw twee zonen S.(...) en S.(...) G.(...), uitgereikt op 30 december 2009 te Sinsheim (Duitsland); vliegtuigticketreservaties op naam van uzelf en uw twee zonen waaruit jullie vlucht blijkt op 21 april 2010 naar Brussel; een aantal documenten van het 'Deutsches Rotes Kreuz' en

het 'Internationale Komitee des Roten Kreuzes' die aantonen dat uw broer S.(...) G.(...) meermaals voornoemde instanties heeft aangeschreven om meer informatie te verkrijgen omtrent de verdwijning van jullie broer S.(...) G.(...) in 1999; een kopie van twee foto's van het verwoeste huis van uw vader in Cerrcë (Kosovo); en ten slotte een schrijven van de VZW's Walpurgis en 't Arsenaal waaruit blijkt dat u in juli en augustus 2010 als figurant/koorzanger uw vrijwillige medewerking verleende aan een voorstelling genaamd 'Haven 010' en dat u tijdens deze activiteiten overkwam als iemand met een duidelijk verlangen zich actief te betrekken in onze samenleving.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er ernstig aan de geloofwaardigheid van uw relaas kan getwijfeld worden daar er enkele inconsistenties zijn tussen uw opeenvolgende verklaringen afgelegd ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw derde asielaanvraag dat u slechts **drie dagen** in uw geboortedorp Cerrcë verbleef (DVZ, vragenlijst CGVS 3e AA, vraag 3.5). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen een **drietal weken** in Cerrcë te hebben verbleven (CGVS 3e AA, pp. 13 en 16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelde u drie dagen in de restanten van het oude huis van uw vader te hebben gewoond en voor de rest van de drie weken 'hier en daar' te hebben verbleven. Gevraagd bij wie u in die drie weken in Cerrcë dan wel verbleef, stelde u weer te hebben verbleven **in de restanten van de huizen van uw vader en broers** (CGVS 3e AA, pp.18-19). Deze uitleg strookt niet met uw eerdere verklaring tijdens hetzelfde gehoor dat uw vader de vierde dag na uw terugkeer op 28 april 2009 naar Kosovo kwam om met de raad van het dorp te spreken, dat dit zonder succes was, dat uw vader u vervolgens zegde dat u daar weg moest, **wat u ook deed** (CGVS 3e AA, pp. 9 en 12). Bovendien stemmen deze verklaringen ook geenszins overeen met wat u bij uw tweede asielaanvraag bij een gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van een terugnameverzoek te kennen gaf, namelijk dat u na uw repatriëring uit Duitsland in april 2009 slechts **twee nachten** in uw dorp verbleef **bij een buurvrouw** en dat u **vervolgens naar Subotica** (Servië) trok (DVZ, terugnameverzoek 2e AA d.d. 05/01/2010, vraag 13). Deze beweringen wijken ernstig af van uw latere verklaringen een drietal weken in uw geboortedorp Cerrcë te hebben verbleven, dan een tweetal maanden afwisselend in Pejë en Klinë, en dan pas naar Servië te zijn getrokken (CGVS 3e AA, pp. 16-17). Voorts legde u omtrent de bezoeken van uw vader en uw broer Smail eveneens tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw broer S.(...) eerst naar Kosovo kwam om met de inwoners van het dorp Cerrcë te praten, maar dat ze hem niet hebben ontvangen. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u verder dat uw vader later kwam om met de raad van het dorp te praten over uw vestigingsprobleem (DVZ, vragenlijst CGVS 3e AA, vraag 3.5). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen dat uw vader eerst naar Kosovo kwam en dat uw broer Smail later kwam, gewoon om zijn documenten in orde te brengen (CGVS 3e AA, pp. 9 en 12). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid gaf u de weinig afdoende uitleg dat u zoiets op de Dienst Vreemdelingenzaken denkt niet gezegd te hebben en dat u over zoiets niet zou liegen (CGVS 3e AA, p. 18). Deze inconsistenties zetten de geloofwaardigheid van uw exacte verblijfplaats na uw repatriëring door Duitsland in april 2009 ernstig op de helling.

Daar getwijfeld kan worden aan uw exacte verblijfplaats na uw repatriëring, wordt ook de geloofwaardigheid van de door u beweerde aanval in Cerrcë een drietal weken na uw aankomst in Kosovo ernstig ondermijnd. Dat bij dit door u ingeroepen veiligheidsincident evenzeer de nodige kanttekeningen geplaatst dienen te worden blijkt tevens uit het feit dat het maar weinig waarachtig is dat u dergelijk zwaarwichtig incident met niemand van (de verantwoordelijken van) uw eigen gemeenschap zou hebben besproken (CGVS 3e AA, pp. 12 en 16). Voorts kan aangaande uw verklaringen Kosovo verlaten te hebben omdat het er voor u niet veilig was daar u er ernstig werd aangevallen door Albanezen (CGVS 3e AA, p.12) nog gewezen worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van

RAE in Kosovo wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De RAE beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen ze vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Uw afwisselende verblijven in Pejë, Klinë en zelfs Servië bevestigen deze vaststellingen (CGVS 3e AA, pp. 5-6 en 17). De hiervoor geciteerde informatie zet de algemene geloofwaardigheid van de door u beweerde ernstige aanval nog meer op de helling.

Wat er ook van zij, er dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal verder blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Wat u persoonlijk betreft moet opgemerkt worden dat de politie volgens uw verklaringen naar het ziekenhuis van Istog zou zijn gekomen om u te verhoren (CGVS 3e AA p.14). Dit toont aan dat de lokale politie in Kosovo wel degelijk bereid is ook voor personen behorend tot een minderheid op te treden. Dat de lokale politie van Istog niet verder optrad in het kader van uw problemen kan hen geenszins verweten worden daar u hen het ware verhaal van uw verwondingen niet vertelde. Uw argument waarom u verzuimde het ware verhaal te vertellen, namelijk dat u schrik had en ervan op de hoogte was dat een familielid van uw belagers werkzaam was bij de politie van Istog (CGVS 3e AA, pp. 14-15), vormt geen afdoende verklaring voor uw nalaten om klacht in te dienen bij de politie en de ware toedracht uit de doeken te doen. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden.

Uit de hierboven aangehaalde informatie wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Voorts heeft u onvoldoende elementen aangehaald dat u zich om redenen uit de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming niet permanent in de regio Pejë of de regio Klinë - waar u aanzienlijke tijd zou hebben verbleven tijdens uw recentste verblijf in Kosovo en u uitdrukkelijk zelf verklaarde geen problemen gekend te hebben (CGVS 3e AA, pp. 16-17) - had kunnen vestigen indien u van mening was dat u niet langer in uw dorp en de directe omgeving ervan kon blijven ondermeer omdat de ontvoerders van uw broer Safedin terug in het dorp zouden wonen en hun familie niet wil dat u en uw familie zich daar terug zouden komen vestigen (CGVS 3e AA, pp. 12-13). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie komt naar voor dat in de regio's van Pejë en Klinë de veiligheidssituatie van de RAE bevredigend is en er ook daar al geruime tijd geen ernstige veiligheidsincidenten gemeld zijn. De RAE-gemeenschappen zijn volledig geïntegreerd in de gemeenschap en verplaatsen zich over het algemeen ook vrij binnen deze regio's. Er wordt evenmin melding gemaakt van recente etnisch geïnspireerde incidenten in beide regio's. U gaf aan dat u niet in Klinë of Pejë – of bij uitbreiding elders in Kosovo – kon blijven omdat u er geen familie meer heeft en er geen verblijfplaats heeft (CGVS 3e AA, pp. 12, 16-17). Dergelijke motieven zijn evenwel van louter persoonlijke en socio-economische aard die als dusdanig geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Hetzelfde kan worden opgemerkt over uw verklaringen dat u ook in uw dorp van herkomst niet meer over een woning beschikt (CGVS 3e AA, p.12).

De informatie van het Commissariaat-generaal bevestigt dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u amper een maand na uw terugkeer uit Duitsland zonder problemen in Istog nieuwe identiteitsdocumenten verkreeg en hierdoor als Kosovaars staatsburger een aantal (socio-economische) basisrechten kan doen gelden. Gelet op alles wat voorafgaat meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d. juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteitskaart, uw huwelijksakte en uw paspoorten bevestigen uw identiteit, uw nationaliteit en uw burgerlijke staat. De geboorteaktes van uw kinderen tonen hun identiteit en nationaliteit aan. De Duitse repatriëringsdocumenten bevestigen uw verblijf in Duitsland en uw repatriëring naar Kosovo op 28 april 2009. Uit de reservaties van de vliegtickets blijkt dat u en uw zonen op 21 april 2010 per vliegtuig van Zwitserland naar België reisden. Aan het geheel van deze elementen wordt in deze beslissing echter geenszins getwijfeld. De documenten gericht aan het 'Deutsches Rotes Kreuz' en het 'Internationale Komitee des Roten Kreuzes' tonen aan dat uw broer G. S. voornoemde instanties meermaals heeft aangeschreven om meer informatie te verkrijgen over

de vermissing van uw broer G. S. in 1999. Ook de verdwijning van uw broer in 1999 staat voor mij op zich niet ter discussie, maar deze gebeurtenis dateert van tijdens de oorlog en kan aldus geen ander licht werpen op de hierboven uiteengezette gewijzigde (veiligheids)situatie in Kosovo anno 2010 en op de bevinding dat u zich eventueel elders in Kosovo zou kunnen vestigen. De foto's beelden een vernielde woning af, maar geven geen uitsluitsel over wiens woning het betreft. De brief waaruit blijkt dat u als figurant/koorzanger fungeerde in de maanden juli en augustus 2010 toont louter aan dat u zich wenst te integreren in de Belgische samenleving, maar heeft op zich geen relevantie bij de beoordeling van uw asielaanvraag en vrees ten aanzien van uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van artikel 3 EVRM. Hij benadrukt dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst en verwijst hiervoor naar recente bevindingen van het UNHCR alsook van Amnesty International.

2.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal verzoekers asielrelaas heeft afgewezen op basis van ongeloofwaardige verklaringen. Verzoeker legde immers inconsistente verklaringen af over zijn exacte verblijfplaatsen in Kosovo en/of Servië na zijn repatriëring. Aangezien verzoekers verklaringen over zijn exacte verblijfplaats na zijn repatriëring uit Duitsland niet geloofwaardig zijn kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die verzoeker aan de basis van zijn asielrelaas aanhaalt. Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift geen enkele poging dit motief van de bestreden beslissing te weerleggen waardoor dit onvoorwaardelijk overeind blijft.

Waar verzoeker verwijst naar artikel 3 EVRM merkt de Raad op dat dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De wetgever inspireerde zich voor artikel 48/4, § 2, b op artikel 3 EVRM (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2478/001, 86). Bijgevolg kan voor de interpretatie van artikel 48/4 § 2, b nuttig worden verwezen naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens betreffende artikel 3 EVRM. Algemeen kan worden gesteld dat ook het Hof het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (RvS 25 september 2002, nr. 110.626).

De bestreden beslissing gaat uitgebreid in op de algemene veiligheidssituatie van de RAE-gemeenschap in Kosovo. In de informatie toegevoegd aan het administratief dossier werd een veelheid van bronnen aangehaald waaronder internationale actoren, lokale vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap, mensenrechtenrapporten en verscheidene andere contactpersonen. Deze bronnen komen allen tot dezelfde conclusie en meer bepaald dat de algemene veiligheidssituatie van de RAE objectief verbeterd is. Er zijn afdoende beschermingsmechanismen die ook toegankelijk zijn voor Roma en de Kosovaarse overheid onderneemt stappen om de socio-economische positie van de Roma in Kosovo te verbeteren en hun integratie te bevorderen.

Verzoeker voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, van de vreemdelingenwet. Enkele citaten uit algemene – overigens niet-gedateerde - rapporten volstaan niet om een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER